

עמ"ת 10159/03/14 - י ג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 10159-03-14 ג(עציר) נ' מדינת
ישראל
23 מרץ 2014

לפני כב' השופטת הדס עובדיה

העורר נגד המשיבה	י ג (עציר) מדינת ישראל
------------------------	---------------------------

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד איתי בן נון

ב"כ המשיבה - עו"ד דפנה ינוביץ דוד

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ (כב' השופט מזרחי) מיום 26.2.14, לפיה נדחתה בקשת העורר לשחררו על אתר בתנאים מגבילים, והדיון נדחה לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן.

יצוין כי מלכתחילה נקבע הדיון ליום 19.3.14 לקבלת תסקיר ובהמשך נדחה ליום 1.4.14.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוגתו. המדובר בבת הזוג, אם בתם התינוקת של המתלוננת והעורר. בני הזוג אזרחי אריתריאה.

בכתב האישום נטען כי ביום 16.2.14, בבית העורר, תקף העורר את המתלוננת בכך שהכה אותה במכת אגרוף בפניה וכתוצאה מכך גרם לה לשטף דם מתחת לעין.

העורר למעשה מודה בתקיפה וטוען כי המשיבה היא זו שגרמה לאירוע בכך שהשליחה לעברו את בתם התינוקת.

בנוסף לכתב האישום הוגשה בקשת מעצר כנגד העורר בבית משפט השלום בראשל"צ.

בדיון שהתקיים בפני כב' השופט מזרחי ביום 24.2.14 קבע כב' השופט כי ניתן לשקול שחרור המשיב לחלופה שבמסגרתה יפקח עליו אדם, אזרח ישראלי, גם אם לא מדובר במעצר בית מוחלט. הדיון נדחה וביום 26.2.14 התייצבו מעסיקו של העורר ואחיו, אך בסופו של יום החליט כב' השופט מזרחי שהדיון יידחה לקבלת תסקיר מעצר. זאת לאחר שנקבע על ידי כב' השופט מזרחי כי החלופה שהוצעה איננה מספקת, משום שהמעסיק אינו יכול לשמור על העורר ברצף ולא יוכל להשגיח עליו בצורה קפדנית, ואחי העורר, שהוצע כדי לפקח עליו בשעות היום, אף הוא שוהה בישראל מתוקף אשרה זמנית שכנראה תפוג ביום 1.3.14. בית המשפט הורה כאמור לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב על מנת להעמיק את ההתרשמות מהמשיב והיכולת לגבש חלופת מעצר מתאימה בנסיבות העניין.

מתיק החקירה עולה כי המתלוננת תיארה אירועים קודמים של אלימות כלפיה מצד העורר וטוענת כי אירוע התקיפה נעשה על רקע שכרותו של העורר, וכך גם קרה בעבר.

נטען על ידי ב"כ העורר שנפלה שגגה מלפני בית משפט קמא, בכך שלא הורה על שחרורו של העורר מבלי צורך להזדקק לתסקיר שירות מבחן ומבלי להמתין להגשתו.

נטען בערר כי העורר הודה במיוחס לו באופן מיידי בחקירתו ובכך הוכיח כי הוא לוקח אחריות ובנוסף, ציין כי הדבר נעשה בעת שהמתלוננת והעורר התווכחו והמתלוננת השליכה לעברו את התינוקת.

ב"כ העורר טוען כי איננו מסוכן לאור האירוע הבודד המיוחס לו וכי ניתן לשחררו בתנאי הרחקה בלבד.

אין דעתי כדעתו, סבורתני כי התנהגות העורר כמיוחס לו מכתב האישום ומתיק החקירה, עולה יסוד של מסוכנות עקב התנהגותו האלימה כלפי המתלוננת וביתר שאת על רקע שכרותו, כנטען על ידה, לצורך בחינת החלופה אשר יהא בה כדי לאיין את מסוכנותו של העורר ויש לקוות שתימצא חלופה כזו, מן הראוי להיעזר בתסקיר שירות מבחן ולמען האמת, תסקיר שירות המבחן יוכל לסייע לעורר ובוודאי שאיננו מפריע לו והכרח להמתין לקבלתו, כפי שהכריע כב' בית המשפט קמא, לאחר שגילה נכונות לבחון חלופת מעצר שהוצעה על ידי העורר ונמצאה, ובצדק, בלתי מתאימה.

לאור האמור, הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום כ"א אדר ב
תשע"ד, 23/03/2014 במעמד
הנוכחים.**

הדס עובדיה, שופטת

הוקלד ע"י רחלי ומיכל